

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 9249

Doknr.
952944

Dato
14-01-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 11. december 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 250 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DD).

Spørgsmål nr. 250:

"Vil ministeren redegøre for, om en tohjulet scooter betragtes som almindeligt indbo og ikke som hjælpemiddel i relation til mennesker med psykiske lidelser?"

Svar:

Kommunalbestyrelsen skal, jf. servicelovens § 112, stk. 1, yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet:

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Det fremgår af § 113 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til køb af forbrugsgoder, når betingelserne i § 112, stk. 1, er opfyldt.

Forbrugsgoder er produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Der ydes ikke støtte til produkter, som indgår i "sædvanligt indbo", hvilket er produkter som normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Hvilke produkter, der er omfattet af begrebet forbrugsgoder, ændres i takt med den almindelige samfundsudvikling.

Ankestyrelsens principmeddelelse 40-19 beskriver praksis om støtte til el-køretøjer, trehjulede knallerter og cykler efter servicelovens bestemmelser. Heri fremgår det, at tohjulede elcykler ikke er omfattet af begrebet forbrugsgode efter serviceloven, men er produkter som i dag anses for almindeligt udbredte, og som findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Der foreligger endnu ikke praksis for, hvorvidt tohjulede scootere anses for et produkt, som er del af sædvanligt indbo.

Såfremt produktet anses for sædvanligt indbo, ydes der ikke hjælp til køb. Hvis produktet anses for at være omfattet af begrebet forbrugsgode ydes der hjælp svarende til 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art jf. servicelovens § 113, stk. 3. Det følger derudover af servicelovens § 113, stk. 5, at hvis forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen, jf. stk. 1, de fulde anskaffelsesudgifter.

Afgørelsen om støtte til et hjælpemiddel eller forbrugsgode træffes altid på baggrund af en individuel vurdering af sagens oplysninger.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister